

Шайновъ. Не, той иска името му да остане тайна. И за да замълчи, иска едновъз награждение.

Градинаровъ. Да, но ако той и следъ това. . .

Шайновъ. Ние сме честни хора. Казана дума — хвърленъ камъкъ! Ще го заставимъ. Щомъ получи онова, което иска — ни дума повече.

Градинаровъ. На такива безчестници като тоя господинъ, който се вре въ частния животъ на почтеннитъ хора, азъ не вѣрвамъ.

Шайновъ. Азъ ви увѣрвамъ. Азъ ви давамъ честна дума. И ако не устои, ще държите мене отговоренъ.

Градинаровъ. Вие господинъ Шайновъ сте много убедителенъ. Но тоя дописникъ позволете ми да го нарека шарлатанинъ. . .

Шайновъ. Разбирамъ ви, но ние сме общественици. И когато единъ дописникъ поема отговорностъ предъ сжда, ние не можемъ да не изпълнимъ искането му. Тогавя ние нѣма да бждемъ никакви общественици. Пъкъ най сетне, ако той измисля; дайте го подъ сждъ.

Градинаровъ. А, подъ сждъ! Да чуе мало м голѣмо. Знаете ли какво значи да идете въ сжда.

Шайновъ. Пази Боже! Че ще присжтвувать кой знае колко рапортйори, колко видни граждани, па може би и жена ви. . . И като ви емнатъ вестниците. . . Боже варди!

Градинаровъ. Азъ бихъ ви помолилъ да ми кажете името му. На васъ ще